

75
Anys

CONSORCI FORESTAL DE CATALUNYA
Sumant persones, bosc i territori

DECLARACIÓ DE SANT FELIU DE BUIXALLEU

Darrer acte del 75 aniversari del Consorci Forestal de Catalunya

Sant Feliu de Buixalleu, 29 de juny de 2024.

Les sòcies i socis del Consorci Forestal de Catalunya s'han reunit en una assemblea que té com a eix principal intercanviar propostes, reptes i inquietuds per fer front al desenvolupament de la silvicultura al nostre país.

Sent com som un país de boscos, en el que l'activitat forestal té més rellevància pel seu valor ambiental i social, que no pas per l'econòmic, i sent conscients que ens trobem davant d'un canvi ambiental que té un impacte difícil de preveure a molts nivells: climàtic, de disponibilitat d'aigua, a nivell alimentari, energètic i segurament, en la població i en la nostra manera de relacionar-nos amb el territori... Fem públic un comunicat que pretén donar visibilitat a la opinió d'un col·lectiu, que pel conjunt de la societat és un gran desconegut.

El primer punt a senyalar, és el paper i la importància del bosc com a recurs fonamental per canviar un model econòmic basat en l'aprofitament de recursos finits.

Importem un 82% de la fusta que consumim i només aprofitem un 30% del creixement anual dels nostres boscos. Per donar un tomb a aquesta situació volem felicitar la proposta de l'actual direcció general de boscos i gestió del medi a proposta del govern, de llençar un pla de reactivació del sector forestal, que aposta per un increment de la inversió de 50 M€ /any amb l'objectiu de reactivar el sector i la seva bio-economia.

En la mateixa línia, volem recordar el compromís de l'actual conselleria d'acció climàtica, alimentació i agenda rural, de modificar la Llei de l'Agència de la Natura de Catalunya per donar compliment a la demanda del món local i del territori de modificar la governança del nou ens.

Incloure una finca o un massís a un espai protegit ha de passar pel respecte i pel reconeixement als titulars dels terrenys i responsables de la seva gestió. És un contrasentit que, estar en un espai protegit, suposi un greuge i una dificultat afegida a la conservació i millora de la finca. Incorporar de forma efectiva la veu del territori a l'organisme que s'ha de responsabilitzar de les polítiques de conservació, és cabdal per deixar

enrere la miopia de persones que s'enroquen en defensar un model de conservació que s'ha demostrat ineficaç doncs pivota en la desconfiança vers la gestió i en la imposició des del despatx de burocràcia i restriccions.

La modificació de la Llei d'avaluació de l'impacte ambiental estatal, i **la connivència** per part de l'administració ambiental de la Generalitat en aquest procés, en són una mostra prou clara i evident. **Protegir ja no és prohibir i necessitem actuar urgentment per conservar el que tenim.**

Per avançar en aquests i en molts altres reptes que tenim com a país i com a sector, demanem també un esforç per explicar la realitat del sector. Una realitat sobre la que hi ha consensos amplis des de diferents àmbits científics, acadèmics i professionals, però poc coneguda per part del públic en general.

El doctor Víctor Resco parla dels mites que perjudiquen la transformació que hem d'afrontar,- i de forma clara, contundent i alhora, fàcilment entenedora i ben argumentada, explica com la societat ha assimilat falses visions en matèria ambiental que, lluny de facilitar el canvi i la transformació, els dificulten. Els bateja de forma encertada com a "ecomites".

Entre aquests ecomites destaquen l'imaginari col·lectiu que criminalitza una tallada d'arbres i la visió que ha popularitzat Peter Wohlleben del bosc, com un ecosistema format per individus amb una intel·ligència i consciència que els porta a vetllar els uns dels altres. Una visió pseudo-romàntica que amaga una crítica contra la gestió forestal, alhora que menysté el coneixement que aporta la ciència forestal.

Lluny de ser una anècdota o un missatge per donar-se a conèixer com a divulgador, Wohlleben va ser invitat per part de Franz Timmermans, comissari europeu d'acció climàtica entre 2019 i 2023, a donar una conferència magistral per obrir el seu mandat davant la comissió de medi ambient el 2020.

També cal insistir i explicar que, per contra del que predica el mite de la desforestació, a casa nostra, i a la majoria dels països desenvolupats, el bosc creix en extensió i en nombre d'individus. I això no és sempre una bona notícia, doncs aquest creixement és el resultat de l'abandonament de la gestió. O sigui, un creixement descontrolat que porta sovint a una homogenització del paisatge, una pèrdua d'espais oberts i per conseqüència, de biodiversitat.

També implica un risc pel medi ambient i per a les persones per l'augment del risc de grans incendis catastròfics. El professor Resco ens diu que sostenibilitat i gestió forestal han de ser conceptes indissolubles.

Un darrer element a assenyalar és la manca d'una visió compartida a l'hora d'abordar estratègies consensuades per a la millora de la salut i la biodiversitat del bosc. Tot i que en els darrers anys s'ha fet un pas endavant molt important amb iniciatives com el projecte LIFE Biorgest, que ha liderat el Consorci Forestal de Catalunya, dins la mateixa administració conviuen dues ànimes amb visions molt diferents i sovint contraposades. Una que pretén subordinar l'administració forestal als postulats més extremistes de les polítiques de conservació i una segona que entén els nostres paisatges com el resultat de la gestió feta generació, rere generació, conscient que cal recolzar l'activitat dels professionals vinculats al sector, doncs és el resultat d'aquesta gestió el que determina el valor i la qualitat del nostre territori.

Com diu el Doctor Resco, Les ciències biològiques, les tecnològiques pero també les socioeconòmiques, han de anar de la mà per resoldre el repte que tenim davant. Nosaltres entenem que aquest es el millor camí.